

UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 11. april 2026 i ankesag

Sagl.nr. 25/30071

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte

CPR nr. (født 1966)

(advokat Finn Meinel)

Sermersooq Kredsret afsagde dom i 1. instans den 15. august 2025 (kredsrettens sagl.nr. KS-SER-413/2025).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den for kredsretten rejste tiltale samt skærpe. Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale Forurettede godtgørelse for tort med 100.000 kr.

Tiltalte har påstået domfældelse alene for blufærdighedskrænkelser samt formildelse. Tiltalte har ikke bestridt størrelsen af den påståede tortgodtgørelse.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring for landsretten af Tiltalte og af vidnerne Vidne 2, Vidne 1 og Forurettede.

Forurettedes forklaring er afgivet for lukkede døre, jf. retsplejelovens § 115, stk. 1.

Tiltalte har vedstået sin forklaring for kredsretten og har for landsretten forklaret, at Forurettede i perioder boede hos ham og hans kone, Vidne 2, der er Forurettedes biologiske bedstemor. Forurettede havde det svært med sin far Vidne 1's kæreste. Forurettede kunne være hos dem i nogle dage eller en hel uge. Hun havde ikke sit eget værelse hos dem, men der var et værelse, som hun fortrinsvis brugte.

De satte ikke deciderede grænser for Forurettede, når hun var hos dem, men gav hende de samme grænser, som hendes far gjorde. De har stor erfaring med at have mange børn, og de fik alle at vide, hvornår de skulle være hjemme til spisetid, eller når de gik ud om aftenen.

Tiltalte kendte til, hvordan Forurettede havde det i skolen, men det var hendes far, der var den ansvarlige og deltog i forældremøder m.v.

Om forhold 1 har tiltalte forklaret, at Forurettede så mut ud og gik direkte ind på værelset, da hun kom hjem den 17. maj 2024. Han gik ind til hende, fordi han tænkte, at hun havde brug for en snak, men det var ikke tilfældet. Han spurgte, hvordan det var gået, og hvordan hun havde det, men hun brummede bare. Han begyndte at nusse hende på ryggen. Siden hun var mindre, har hun gerne villet nusses eller kløes på ryggen og nogle gange på maven. Hun antydede, hvor hun gerne ville kløes. Han kløede hende både på ryggen og maven, men ikke på brysterne, som han husker det. Han nærmede sig hendes trussekant. Han søgte det ikke bevidst, men lagde mærke til, at hans fingre rørte trussekanten. Hans hånd kom helt ned om-kring skamlæberne, og han kunne mærke, at hun var våd. Han fik indtryk af, at hun nød det. Hun gav plads til, at han kunne lægge sig ned ved siden af hende. Da hans hånd kom ned til trussekanten, vendte hun sig mere mod ham for at give plads til at blive nusset mere på maven. Hendes vejtrækning blev tungere, da hans hånd kom ned i trusserne. Han blev forskrækket over, at hun var våd, for det var ikke hans intention, at det skulle gå i den retning. Han stop-pede op, uden at fjerne hånden. Hun gjorde ingen indsigelser og havde ingen reaktion, som fik ham til at tro, at hun ikke ønskede det. Han bevægede kun sin hånd ned til, hvor han kunne mærke, at hun var våd. Han mener ikke, at han bevægede sine fingre.

Foreholdt sin forklaring til politiet ifølge afhøringsrapporten, fil 1, side 18, om, at han berørte skamlæberne og bevægede fingrene, har tiltalte forklaret, at han prøvede at få mere plads til sin hånd for at gøre det mere behageligt for hende og ikke presse på.

Han mener ikke, at han havde fingrene mellem skamlæberne, men havde sin flade hånd uden på dem. Der kunne han mærke, at hun var våd.

Han havde sine fingre omkring hendes skamlæber i et minut til halvandet, hvor han mærkede, at hun var våd og stoppede op for at mærke hendes reaktion, fordi han ikke ville gøre det ubehageligt for hende. Hun lå bare stille.

Som han husker det, lå hans hånd fladt på Forurettedes vagina eller skamlæber, mens han havde sin hånd nede i trusserne.

Han mener, at han var stoppet med at berøre Forurettede, men uden at flytte sin hånd, da hans datter spurgte inde fra stuen, om han havde 30 kr. Derpå trak han hånden til sig og gik ud af værelset.

Han kom nogen tid senere tilbage til Forurettede og nussede hende på ryggen igen, men da var der en meget tydelig afvisning.

Om forhold 2 har tiltalte forklaret, at det var overfladisk, når han nussede Forurettede på brysterne. Han aede hende på maven og opad til kravebenet og ned igen, skiftende mellem at bruge sin flade hånd og fingerspidserne. Det er sket 5-10 gange i alt, skønner han. Det er ikke foregået flere gange om ugen. Det skete måske en gang hver anden måned afhængig af, hvor meget hun var hos dem. Det begyndte som forklaret i kredsretten med, at hun førte hans hånd fra maven op til brysterne. Hvis hun havde menstruation eller i øvrigt ikke ville have det, førte hun ikke hans hånd derop.

Vidne 2 har for landsretten forklaret, at hendes barnebarn Forurettede har boet hos hende og hendes mand, dvs. tiltalte, i flere år, fordi Forurettede ikke har haft lyst til at bo hos sin mor eller far. Hun havde dog ikke adresse hos dem. De opdragede på Forurettede, som havde sit eget værelse hos dem.

Forurettede kommer ikke længere hos dem. Hun holdt op med at komme efter, at hun grædende havde fortalt sin far, at hun var blevet befølt. Vidnet husker ikke datoen herfor.

Vidnets søn, der er Forurettedes far, tæskede vidnets mand. Hun ved ikke, hvorfor han gjorde det.

Hun har aldrig set tiltalte opføre sig upassende over for Forurettede.

Vidnet har mistet kontakten med sine børn på grund af nærværende sag.

Hun har fået at vide, at Forurettede nu går på efterskole i Danmark, hvor Forurettedes mor og mormor bor.

Vidne 1 har vedstået sin forklaring for kredsretten og har for landsretten forklaret, at hans mor og tiltalte har været med til at opdrage hans datter Forurettede. Forurettede deltog i de praktiske gøremål i deres hjem, og de lærte hende ting, hun kunne bruge senere i livet. De fortalte hende, hvornår hun skulle være hjemme for at spise og den slags. Forurettede har boet hos hans mor og tiltalte i flere år.

Forurettede har fortsat psykiske problemer på grund af hændelserne med tiltalte. Det dukker op en gang imellem. Hun har ikke lyst til at se tiltalte.

Han fik ikke mistanke mod tiltalte, da Forurettede gik i 6. og 7. klasse, selvom hun i den periode gav udtryk for, at hun ikke havde lyst til at leve længere.

Det var Forurettede, der fortalte ham om, hvad der var sket. Dette var dagen efter hendes sidste skoledag. Forurettede stod udenfor og kunne ikke få sig til at gå ind i bedsteforældres lejlighed. Hun havde ringet til sin biologiske mor i Danmark og fortalt dette. Moderen ringede til vidnet og fortalte ham, hvad Forurettede havde sagt. Han gik ud til Forurettede og spurgte, hvorfor hun ikke havde lyst til at gå ind. Forurettede fortalte ham, hvad der var sket dagen før. Bagefter konfronterede han tiltalte, som erkendte.

Forespurgt, hvad Forurettede præcist sagde, har vidnet forklarede, at hun sagde, at hun vågnede ved, at nogen legede med hende. Han kan ikke rigtig huske, hvad hun ellers sagde. Han for-stod, at hun var blevet udsat for noget, idet hun vågnede. Hun havde fået vedkommende væk med sine ben. Hendes budskab var, at det ikke var første gang, og at det havde stået på i nogle år. Det, der havde stået på i nogle år, var, at Forurettede var blevet udsat for grænseoverskridende adfærd i form af berøringer og verbale ytringer med seksuelle undertoner. Forurettede sagde, at tiltalte havde stukket sine fingre op i hende.

Han gik til politiet 3-4 dage efter, og han deltog i politiets afhøring af Forurettede.

Forurettede sagde til vidnet, at tiltalte havde sagt til hende, at hun havde små bryster. Vidnet opfattede bemærkningen som meget nedladende over for Forurettede.

Han kan ikke huske nærmere, hvad tiltalte indrømmede over for ham at have gjort mod Forurettede. Det foregik sådan, at han spurgte tiltalte, om det var rigtigt, at han havde gjort det. Tiltalte sagde ja. Han sagde også undskyld. Det var sådan, de talte om det.

Forurettede flyttede hjem til sin moster og senere hjem til vidnet, da han fik en bolig. I juni 2025 rejste Forurettede til Danmark, hvor hun først var hos sin mormor i Aalborg og nu går på efterskole.

Forurettede har vedstået sin forklaring for kredsretten og har for landsretten forklaret, at [Dørlukning]

Landsrettens begrundelse og resultat

I forhold 1 finder landsretten det efter Forurettedes troværdige forklaring herom for landsretten bevist, at tiltalte på tid og sted som anført i anklageskriftet befølte Forurettede, der var 15 år og ikke havde givet samtykke hertil, på hendes vagina inden

for trusserne og førte en finger eller flere fingre op i hendes skede, ligesom han befølte hende på brysterne.

I forhold 2 finder retten det efter Forurettedes troværdige forklaring herom for lands-retten bevist, at tiltalte i en periode fra den Dato 2023, hvor Forurettede fyldte 14 år, til den 17. maj 2024, hvor forhold 1 fandt sted, gentagne gange befølte Forurettede på brysterne under tøjet, mens hun lod som om, hun sov.

Det kan efter de fremkomne oplysninger endvidere lægges til grund, at tiltalte er stedbedstefar til Forurettede, der har kendt ham hele sit liv som sådan, og at Forurettede havde sin faste gang i tiltaltes og hendes bedstemors hjem, hvor Forurettede boede i perioder og i øvrigt overnattede hyppigt. Tiltalte var derfor også bekendt med Forurettedes alder.

Det er på den anførte baggrund bevist, at tiltalte i forhold 1 er skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 77, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 3, voldtægt ved andet seksuelt forhold, begået mod en person under 18 år, samt § 84, stk. 1, blufærdighedskrænkelse. Da der sker domfældelse for overtrædelse af kriminallovens § 77, kan der ikke samtidig ske domfældelse for overtrædelse af kriminallovens § 80, stk. 2, hvorfor tiltalte frifindelse for denne del af tiltalen.

Det er endvidere på den anførte baggrund bevist, at tiltalte i forhold 2 er skyldig i overtrædelse af kriminallovens § 84, stk. 1, blufærdighedskrænkelse.

Efter overtrædelsernes karakter og under hensyn til relationen mellem tiltalte og Forurettede, fastsættes foranstaltningen til anbringelse i anstalt i 1 år.

Efter retsformandens bestemmelse skal tiltalte, der ikke har bestridt beløbets størrelse, som følge af forholdene betale tortgodtgørelse til Forurettede med 100.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1.

THI KENDES FOR RET:

Tiltalte idømmes anbringelse i anstalt i 1 år.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 4 uger betale 100.000 kr. i tortgodtgørelse til Forurettede.

Dommer